

Îndelunga răbdare – cheia spre victorie!

Itinerarul Biblic din 1 Samuel cap. 15-20 zugrăvește un episod al gloriei, al biruinței, dar și o parte destul de sumbră și dezastruoasă din viața lui David, noul împărat al lui Israel. Analizând cu atenție această perioadă din viața „*omului după inima lui Dumnezeu*” desprindem un element foarte important și anume – **îndelunga răbdare**. Aici, Scriptura ne prezintă atât **falimentul** vieții lui Saul, cât și **momentul** alegerii noului împărat. De remarcat este și **modul** în care Dumnezeu face alegerile: „... *Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.*” (1Sam.16:7b)

Așadar, datorită neascultării, Dumnezeu îl elimină pe Saul de la tronul lui Israel și îl alege pe David, un adolescent „*cu păr bălai și fața frumoasă*”, dar să nu uităm că el nu ajunge pe tronul lui Israel decât la vârsta maturității, după mulți ani de așteptare, lovituri și pericole. De remarcat este faptul că David, în ciuda nenumăratelor ocazii pe care le-a avut: 1) nu și-a făcut singur dreptate; 2) nu s-a răzbunat; 3) nu și-a pierdut credința, ci a rămas ferm pe hotărârea și promisiunea lui Dumnezeu.

Analizând cu atenție viața lui David putem observa că acțiunile lui, deciziile lui, dar și atitudinea lui, reliefează foarte clar o componentă a Roadei Duhului Sfânt care este foarte importantă în viața noastră – **îndelunga răbdare**.

Intrând puțin în derularea evenimentelor observăm că după marea victorie în fața lui Goliat, ce trebuia să fie urmată de o serbare specială al cărei personaj principal să fie David, urmează o perioadă sumbră, de anonimat și mai ales de mare pericol pentru marele învingător. Motivul? Foarte simplu. Saul, care trebuia să vadă

© Magda Mureșan Photography

în David un aliat, un colaborator, un om dispus la sacrificiul suprem de dragul lui Dumnezeu și al poporului, vede în David un real pericol, un pretendent la coroană, un potențial rival. Finalul lui David este decis – **moartea**. În calitate sa de rege, Saul creează tot felul de capcane prin care să-l poată doborî pe David. Dacă, la început, planul lui Saul era unul subtil, înspre final a devenit fățiș. Motivul lui Saul era unul cât se poate de răutăcios și plin de invidie – „*David era iubit și ales de Dumnezeu, iar în activitățile întreprinse avea biruință, indiferent cât de complicate ar fi fost ele*”. Fiind prea chinuit de gândul că David este alesul lui Dumnezeu și successor la coroană, Saul se comportă ca un laș, ca un învins. Fără să-și dea seama, Saul dădea dovadă în fața națiunii că este un om slab, mic și incapabil să accepte că sunt și alți oameni în popor la fel de pregătiți și curajoși, dar mai ales destoinici să facă lucrarea Domnului. Saul nu putea accepta ideea că, la un moment dat, datorită păcatului, a fost lepădat, iar tronul lui a fost dat altuia.

Lesne de înțeles este faptul că Saul a fost tipul de om care iubea poziția în detrimentul voii lui Dumnezeu, în timp ce David a ales voia lui Dumnezeu în detrimentul poziției.

E așa de ciudat să vezi și azi oameni cuprinși de fobia concurenței, de gelozie și care în virtutea acestora pun la bătaie tot felul de strategii încercând să îndepărteze așa-zisul pericol. Realitatea este că, în ciuda represaliilor și a jocurilor din umbră, Dumnezeu își duce planul la final. Cum? 1) Dumnezeu își apără și binecuvântează alesul în ciuda răutății și invidiei venite din partea oamenilor. 2) Dumnezeu are metodele Lui de promovare și timpul Lui de acțiune, nouă rămânându-ne o singură soluție – așteptarea, cu răbdare sau chiar cu îndelungă răbdare. De reținut este faptul că „*Dumnezeu nu întârzie niciodată în împlinirea promisiunilor Lui*”, ci, din păcate, problema este la noi că ne grăbim, ne pierdem răbdarea sau credința.

Dragul meu, indiferent care ar fi momentul în care te găsești, caută să rămâi sub ungherea lui Dumnezeu fără a ține cont de norii reci și negri de deasupra capului. Amintește-ți că și în zilele cele mai întunecate soarele este pe boltă, chiar dacă la orizont nu se văd decât nori. Și, nu uita, așteaptă cu răbdare ajutorul care vine de la Domnul!

CRISTIAN INDRIEȘ,
Biserica Penticostală
„Izvorul Vieții”, Reșița.